

Motion till riksdagen

1989/90:Ub758

av Larz Johansson m.fl. (c)

Högskolan

I en partimotion tidigare under allmänna motionstiden har centern presenterat förslag rörande forskningen och den högre utbildningen som drivkraft för den regionala utvecklingen. I denna motion tar vi upp sådana frågor som rör högskolans grundutbildning. Våra synpunkter och förslag rörande forskningen kommer vi att presentera i anslutning till att regeringen framlägger sin forskningproposition i februari.

Högskolans dimensionering

Inom den svenska högskolan, bland såväl lärare som studenter, har man sett fram mot våren 1990 med stora förväntningar. Då ska dels en forskningsproposition lämnas, dels riktlinjer för högskolans dimensionering läggas fast. När budgetpropositionen nu föreligger kan det konstateras att arbetet med att framlägga dimensioneringsförslag i stort sett kan betraktas som ogjort. Regeringen anser att ställningstagande till långsiktiga mål får anstå (sid 39). Inte heller anser regeringen att några ytterligare beredningsåtgärder erfordras.

Enligt centerns mening är den påfallande passiva attityd som regeringen nu intar till frågor som rör högskolans framtida dimensionering synnerligen oroande. Som bland annat utvisas av den UHÄ-rapport (1989:17), som var avsedd att utgöra underlag för långsiktiga beslut, riskerar Sverige att få en sjunkande andel högskoleutbildade bland de yrkesverksamma i framtiden. Redan nu är andelen högskoleutbildade förhållandevis låg i Sverige jämfört med många andra länder på jämförbar utvecklingsnivå. Samtidigt är utbildningsnivån en viktig förutsättning för att utveckla en stark och konkurrenskraftig ekonomi. Därför har UHÄ föreslagit att antalet nybörjarplatser på linjer ökas med 8 000 och på fristående kurser med 10 000 under 1990-talet. Centern har i en partimotion (1989/90:c4) hävdade att en kraftig utbyggnad av den högre utbildningen och forskningen måste komma till stånd i vårt land, om vi skall kunna hävda och helst också förstärka vår internationella konkurrenskraft.

Mot bakgrund av den mycket oroande utveckling som UHÄ:s beredningsarbete pekar fram emot kan centern inte acceptera den slappa hantering av dessa frågor som för närvarande präglar verksamheten i regeringen. Tiden är nu så långt gånngen att det inte är möjligt att redan under behandlingen

av den presenterade budgetpropositionen reparera skadorna av regeringens underlåtenhetssynder. I den nu uppkomna situationen vill vi föreslå följande hantering för att snarast upprätta den planeringsordning som riksdagen vid sina beslut om formerna för högskolepolitiken 1988 förväntade sig:

- Riksdagen laggar fast budget och dimensioneringstal för 1990/91
- UHÅ:s rapport om dimensioneringen sänds på en bred remiss till bl.a. högskolor, arbetsmarknadens parter och branchorganisationer.
- I budgetpropositionen 1991 framläggs förslag till dimensionering med stöd av en mer allsidig beredning, bl.a. den ovan nämnda remissbehandlingen, för åren 1991/92 och 1992/93.
- Den forskningsproposition som framläggs 1993 bör vidgas till en proposition om både forskning och högre utbildning där tre-årsramarna kompletteras med riktlinjer för den högre utbildningens utbyggnad vad gäller såväl omfattning som lokalisering under resten av 1990-talet. Detta arbete är av sådan vikt att det bör förankras parlamentariskt.

Riksdagen bör besluta att hos regeringen begära att frågan om högskolans dimensionering och utveckling fram till år 2000 hanteras i den ordning som skisserats ovan.

Den hanteringsordning vi här föreslagit innebär att vi vill ha en bredare belysning av dessa för vårt lands framtid mycket viktiga frågor. Det är angeläget att de planeringsmisslag som gjorts under åttioalet framförallt ifråga om utbildningen för vissa yrken inom den offentliga sektorn inte upprepas. Så sent som vid åttioalets mitt gjordes neddragningar i de utbildningar som skall förse barnomsorgen med utbildad personal. Detta torde vara en av de främsta orsakerna till att regeringen nu inte kan fullfölja sitt löfte om utbyggd barnomsorg till 1991. Utvecklingen på skolans område hotar att bli likartad den inom barnomsorgen om inte lärarutbildning snarast byggs ut. Vi har lämnat konkreta förslag för att avhjälpa denna brist i en särskild kommittémotion (1989/90:el44) om lärarrekruteringsfrågor. Även för bedrivande av en aktiv miljöpolitik kommer det att behövas betydligt fler utbildade vilket vi belyser längre fram i denna motion.

Vid en fortsatt diskussion om högskolans dimensionering är det viktigt att beakta inte enbart den utbildning som vänder sig till ungdomsstuderande. De förändringar som fortlöpande sker inom allt fler yrkesområden kommer att ge högskolan en vidare roll inom fort- och vidareutbildning. Det handlar dels om sådan utbildning som behövs för att ta del av nya rön inom det yrkesområde där man verkar. Här kan det vara lämpligt att högskolan utnyttjas för uppdragsutbildning. Det kan också förutses en ökad efterfrågan på vad man skulle kunna kalla om-utbildning i framtiden. Människor vill lämna ett yrke för att finna ett annat. Behoven av att komplettera sin grundläggande högskoleutbildning med studier inom andra dicipliner kommer sannolikt också att växa vilket måste hälsas med tillfredsställelse eftersom det ger ökade förutsättningar för ett tvärvetenskapligt tänkande.

Nya högskolor

Enligt centerns mening är det nödvändigt att lokalisera högskoleutbildning till ytterligare orter. Det blir särskilt aktuellt i ett läge där platsantalet i hög-

skolan byggs ut i enlighet med vad vi angivit ovan. Högskoleutbildningen i södra delen av Stockholms län bör bli en självständig höskoleenhet. Högskolan i Eskilstuna-Västerås delas i två fristående enheter. Därutöver bör högskoleenheter upprättas i Kiruna och Skellefteå.

Linjesystemet

Linjesystemet inom högskolan har kommit att ifrågasättas alltmer. Det gäller framst linjerna inom AES- och KI-sektorerna samt vissa linjer inom T-sektorn som berörs av denna diskussion – dvs. inom det filosofiska fakultetsområdet. Karaktäristiskt för dessa linjer är bl.a. att yrkesrollen för åtskilliga av dem är oklar.

Enligt centerns mening bör nu en snabb översyn av linjesystemet inom de ovan nämnda utbildningssektorerna företas. Översynen bör göras enligt följande riktlinjer:

- De nuvarande linjerna bör få funktionen som rekommenderade studiegångar.
- Linjer av studierådgivande karaktär skall ha ingen eller ringa inverkan på anslagssystemets utformning. Anslagen skall styras direkt till institutionerna.
- Tillträdet skall vara så fritt som möjligt för de studerande som uppfyller antagningsvillkoren. Eventuella begränsningar i antagningen bör om möjligt hanteras lokalt.
- Översynen bör också ta upp frågan om examen i ett system med friare studier. UIIÅ:s rapport (1989:3) kan här ligga som grund.
- Översynen bör också belysa om en vetenskaplig grundkurs skall inrymmas i kraven för att erhålla examen.

Riksdagen bör nu hos regeringen begära att en översyn enligt dessa riktlinjer kommer till stånd. En ny ordning bör om möjlig vara genomförd senast till höstterminen 1992.

Längre fram i denna motion kommer vi att ta upp de aktuella förslagen om medelsanvisning till LIF-anslaget för provning.

Internationalisering

Det finns anledning att med särskilt stort intresse se på utvecklingen inom EG. Inom det s.k. Erasmus-projektet bygger man för närvarande upp möjligheter för studenter att med stor frihet välja studieort inom EG-området. Detta kommer givetvis att skapa kontaktmöjligheter och erfarenhetsutbyte av stort värde för den fortsatta utvecklingen. Det är viktigt att Sverige blir delaktigt i detta projekt. Regeringen bör med all kraft verka för att Sverige inte ställs utanför. Skulle ett svenskt fullvärdigt deltagande i Erasmusprojektet inte visa sig vara möjligt måste vi genom bilaterala avtal tillförsäkra oss ett studentutbyte som någorlunda kan ersätta deltagandet i Erasmusprojektet. Likaså bör Sverige eftersträva att bygga upp ett system med bilaterala avtal som underlättar studentutbyte med exempelvis USA, Japan och länder i Tredje världen.

Det nordiska utbytet är av särskilt stor betydelse för oss. Här spelar det

s.k. Nordplus en viktig roll. Vi närmar oss nu en situation där det råder full frihet för nordiska studerande att bedriva studier vid vilken nordisk läroanstalt som helst. Det bör vara en parallell till den fria nordiska arbetsmarknaden. För närvarande är dessvärre informationen om studier i andra nordiska länder ofta bristfällig. Sverige bör i Nordiska rådet och Nordiska ministerrådet verka för en förbättrad information. Det är också angeläget att man i de nordiska organen fortlöpande följer utvecklingen och vidtar åtgärder för att undanröja de hinder som kan dyka upp.

De mycket dramatiska förändringarna i Östeuropa under hösten 1989 måste också få återverkningar på utbildningsområdet. De kraftigt vidgade kontaktmöjligheterna med dessa grannländer som demokratiseringsprocessen erbjuder måste tas tillvara även på den högre utbildningens område. Bland de åtgärder som bör vidtas vill vi nämna följande:

- Svenska universitet och högskolor bör uppmuntras att sluta samarbetsavtal med universitet och högskolor i Öst- och Centraleuropa. Här kan nämnas att Uppsala universitet redan nu har kontakter med universiteten i Tartu, Krakow och Karlsuniversitet i Prag.
- Åtgärder bör vidtas för att uppmuntra studenter att läsa de språk som används i Öst- och Centraleuropa. Det gäller bl.a. ryska, estniska, lettiska, litauiska och polska som talas i länderna kring Östersjön. Om möjligt bör en del av studietiden fullgöras på en plats där språket talas dagligen. Detta bör beaktas i den förstärkning av LIF-anslaget som vi kommer att föreslå längre fram.
- Utbildningsprofiler som kombinerar språkstudier enligt ovan med ekonomi- och/eller samhällsstudier måste utvecklas. Även detta bör kunna tillgodose inom ramen för ett förstärkt LIF-anslag.
- De speciella ekonomi- och valutaförhållanden som gäller i de nu aktuella länderna gör att de ekonomiska villkoren vid utbyte och kontakter kommer att avvika från dem som är gängse vid exempelvis USA- och Väst-Europakontakter. Det är viktigt att utveckla smidiga lösningar som övervinner dessa hinder.

Det är angeläget att utbildningsdepartementet och UHÄ känner ett övergripande ansvar för utvecklingen av det arbete vi ovan skisserat. Självfallet är det välkommet om lokala initiativ med samma syfte tas direkt ute vid universitet och högskolor. Denna inriktning av kontaktarbetet i Öst- och Centraleuropa ifråga om högre utbildning bör riksdagen ge regeringen tillkänna.

För att underlätta det internationaliseringsarbete vi här har föreslagit bör UHÄ tillföras ytterligare tre miljoner kronor under anslaget D 4.

Avgiftsbeläggning av ansökan till högskola

I budgetpropositionen (s 39 f) föreslår regeringen att UHÄ skall få i uppdrag att pröva införande av en avgift på ansökan till högskolan. Syftet skulle vara att därigenom förhindra avhopp från erbjudna platser. Centern avvisar bestämt detta förslag.

Orsakerna till avhoppet bör noga analyseras. Inriktningen måste vara att vidta positiva åtgärder som uppmuntrar till studier. En avgiftsbeläggning

skulle snarast verka avskräckande på många som är osäkra. Det skulle också kunna innebära att den sociala och geografiska snedrekryteringen förstärks ytterligare. Detta bör ges regeringen tillkänna.

Mot. 1989/90
Ub758

Studiesociala frågor

I en särskild kommittémotion (1989/90:c163) har centern föreslagit ytterligare studiesociala reformer för att motverka social och geografisk snedrekrytering till högre studier. Vårt förslag innebär bland annat att en studielön motsvarande ett basbelopp införs. Studielönen skall därutöver kunna kompletteras med statsgaranterade lån.

CSN-rabatten

Centern avvisar i en särskild kommittémotion (1989/90:c205) regeringens förslag om att avskaffa den rabatt studerande har vid resor med järnväg. Alla höskoleutbildningar har i princip hela riket som upptagningsområde. Erbjudande av särskilda studeranderabatter medverkar till att fylla denna princip med verkligt innehåll. Om rabatten avskaffas kan den geografiska snedrekryteringen till högre studier förvärras.

Råd för grundutbildningsfrågor

Regeringen föreslår att ett råd för grundutbildningsfrågor inrättas. Centern har vid upprepade tillfällen krävt att åtgärder måste vidtas för att förbättra pedagogiken inom högskolan. Från studerandehåll har det varit ett framträdande krav under en följd av år. Dessa krav har nu lett till att en utredning – högskoleutredningen – tillsatts för att föreslå åtgärder för att förbättra högskolepedagogiken. Utredningen skall också utreda frågan om en vetenskaplig grundkurs.

Till skillnad från regeringen anser vi att grundutbildningsrådet bör få en fri ställning utanför UHÄ. Det är också vad högskoleutredningen föreslagit. De föreslagna medlen bör därför anvisas på ett nytt konto.

Satsningar på Umeå universitet

Centern krävde förra året att Umeå universitet skulle tillföras extra resurser. Vårt krav vann riksdagen bifall vilket har givit till resultat satsningar på ett flertal mycket intressanta utbildningsprojekt som kommer utvecklingen i hela norra Sverige till del.

Utbildning för tekniska yrken (D 5)

Medelsanvisningen för den nya naturvetarlinjen skiljer sig på ett markant sätt från vad UHÄ har föreslagit. Denna linje kommer att vara en av den nuvarande högskolans viktigaste linjer. Vi anser därför det djupt olyckligt att den får inledas med en klar underbudgetering. Vi beräknar därför för 1990/91 ytterligare 2 milj.kr. för denna linje. Någon finansiering 1992/93 genom omfördelning från LIF-anslaget på 10 milj.kr. bör inte heller komma till stånd.

Under några år har frågan om etablering av arkitektutbildning i Norrland diskuterats. Vid universitet i Umeå finns nu en framstående designutbildning. Betydande teknisk kompetens finns vid högskolan i Luleå. En lösning som enligt vår mening nu bör prövas är etablering av en arkitektutbildning i samverkan mellan högskolan och universitet genom en gemensam institution för arkitektur förlagd till Skellefteå. Regeringen bör i kommande budgetproposition framlägga förslag härom.

Miljö- och hälsoskyddslinjen (120 p) erbjuds för närvarande med 62 nybörjarplatser i Umeå. Det är klart otillräckligt. Efterfrågan på personal med denna utbildning är redan idag mycket stor från bl.a. kommuner och länsstyrelser. Ett framgångsrikt miljöarbete är starkt beroende av att tjänster inom miljövärdens myndighets- och tillsynsverksamhet kan tillsättas med kvalificerade sökande. Mot denna bakgrund vill vi nu förslå att utbildningen byggs ut med ytterligare 60 nybörjarplatser förlagda till annan del av landet. Vi har beräknat en kostnad för 1990/91 på 2 milj.kr. för denna utökning.

Vid behandlingen av frågor om miljö- och hälsoskyddsutbildningen förra året utgick riksdagen (1988/89:UbU19 s. 9) från att en skyndsamt samlad översyn skulle komma till stånd om utbildningsbehovet på högskolenivå för miljövärdens personal. Det gäller såväl grundutbildning som fort- och vidareutbildning, samt utbildningarnas lokalisering. Det är enligt centerns mening nu synnerligen angeläget att resultatet av en sådan översyn snarast kan presenteras. Den bör utmynna i förslag till lämpliga studiegångar, dimensionering och lokalisering.

Utbildning för administrativa, ekonomiska och sociala yrken (D 6)

Vi motsätter oss den neddragning av antalet nybörjarplatser på ekonomlinjen som regeringen föreslår. Anslaget bör tillföras ytterligare 3 780 000 kronor för att linjen skall kunna erbjudas i samma omfattning som tidigare.

Vi motsätter oss att internationella ekonomlinjen finansieras genom omfördelning från LIF-anslaget.

Utbildning för vårdyrken (D 7)

Enligt centerns mening bör en planering för en utbyggd läkarutbildning inrymmas i de krav på förnyad beredning av högskolans dimensionering som vi inledningsvis har krävt.

Centerns ihärdiga kamp för att återuppta tandläkarutbildningen i Malmö synes nu krönas med framgång.

Det finns ett starkt behov av utökad utbildning av apotekare och receptarier. Bland annat har Apoteksbolaget fäst uppmärksamheten på den bristsituation som hotar att uppstå. Vi föreslår därför att receptarielinjen och apotekarlinjen tillföres ytterligare 40 nybörjarplatser vardera. För 1990/91 beräknar vi ytterligare 640 000 respektive 1 408 000 kronor för denna utökning.

Flera utbildningar för vårdområdet – bl.a. sjuksköterskeutbildningen och sjukgymnastutbildningen (rehabiliteringslinjen) är påfallande korta i vart land. Medan den senare är 2,5 år hos oss behöver vi bara gå till våra grann-

länder för att finna betydligt längre utbildningstider – 3 år i Danmark, 3,5 år i Finland och hela 4 år i Norge och Island. Enligt centerns mening är det nu angeläget att en översyn görs i syfte att åstadkomma snabba insatser för att bringa dessa utbildningars innehåll och längd i överensstämmelse med nivån i världen i övrigt och då i första hand våra nordiska grannländer.

I fråga om rehabiliteringslinjen bör riksdagen redan nu besluta om en förlängning till 120 poäng. I den strävan som finns hos sjukvårdshuvudmännen att utveckla vård i hemmet är det viktigt att tillgången på välutbildad personal kan säkerställas. Riksdagen bör redan nu fastställa denna förlängning av utbildningen med 20 poäng.

Inom ramen för den ovan begärda översynen av vårdutbildningarna bör också frågan om förlängning av logopedlinjen beredas. En förlängning får dock inte gå ut över dimensioneringen.

Sammanfattningsvis bör riksdagen hos regeringen begära att en snabb översyn av vårdutbildningarnas längd nu kommer till stånd.

Utbildning för undervisningsyrken (D 8)

Bristen på utbildad personal för förskolans behov är i dag mycket stor. Det är därför angeläget att en snar utvidgning av utbildningen kommer till stånd. Detta är särskilt viktigt om givna löften till småbarnsföräldrarna skall kunna infrias. Vi förslår därför att ytterligare 300 nybörjarplatser inrättas 1990/91. UHÄ bör bemyndigas att fördela dessa utbildningsplatser på de högskolor som har kapacitet att genomföra en utökad utbildning. Vid UHÄ:s fördelning bör även decentraliserad utbildning utanför högskoleorterna komma i fråga. Vi har beräknat kostnaden för denna utvidgning till 8,4 miljoner kronor.

I en partimotion om utbildningsfrågor (1989/90:c7) och i en kommittémotion (1989/90:c144) om vissa lärarekryteringsfrågor har vi ställt krav på en utökad lärarutbildning. Dessa insatser kan finansieras med de statsmedel som inbesparats under höstens lärarstrejk.

Lokala och individuella linjer samt fristående kurser (D 10–LIF-anslaget)

I budgetpropositionen framhåller statsrådet att högskolorna bör uppmuntra de studerande att följa egna utbildningsplaner i stället för linjer. Fristående kurser skall framhållas som ett positivt alternativ. Denna inställning följs emellertid inte upp i fråga om medelsanvisningen på detta anslag. Det är genom denna medelsanvisning som de tidigare uttalade målsättningarna kan fyllas med verkligt innehåll. Som vi tidigare framhållit motsätter vi oss att medel förs från LIF-anslaget till linjeanslag i ett antal fall som anges i propositionen.

Vi anser i stället att anslaget behöver en kraftfull förstärkning. Enligt uppgifter från studerande förekommer det nämligen att studerande från fristående kurser erbjuds sämre förutsättningar än de som läser samma eller liknande kurs som linjestuderande. I de fall studerande från linje och fristående kurs deltar i samma undervisningsgrupp kan den låga medelstilldelningen få mycket egendomliga effekter. Det har förekommit att fristående kursstude-

rande ej har fått delta i laborationer som erbjudits linjestuderande. Vi beräknar 20 miljoner kronor ytterligare till LIF-anslaget förutom att vi avvisar de nämnda omfördelningarna. Detta innebär att LIF-anslaget bör tillföras ytterligare 22 925 000 kronor.

Högskolorna i Eskilstuna-Västerås, Jönköping och CTII bör tillföras medel som ger dem en ökning jämförbar med andra högskolor.

Utrustning och lokaler (I 2 och D 2)

Behovet av utrustning och lokaler inom högskolan är i dag mycket stort. I en särskild skrivelse har akademiska rektorskonferensen belyst det svåra läget. Enligt centerns mening bör 50 milj.kr. ytterligare anvisas för lokaler och utrustning för grundutbildningens behov.

Hemställen

Med hänvisning till det anförda hemställs

1. att riksdagen hos regeringen begär förslag om högskolans dimensionering och lokalisering dels för budgetåren 1991/92 och 1992/93, dels för perioden fram till år 2000 enligt de riktlinjer som anges i motionen.

2. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts rörande högskolans roll inom fort- och vidareutbildning.

3. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts rörande nya högskolor.

4. att riksdagen hos regeringen begär en snabb översyn av linjesystemet enligt de riktlinjer som anges i motionen.

[att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts rörande svensk medverkan i Erasmusprojektet.¹⁾

[att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts rörande samverkan i Norden rörande högre utbildning.¹⁾

[att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna de riktlinjer för utveckling av samarbetet med Öst- och Centraleuropa i fråga om högre utbildning som anges i motionen.¹⁾

5. att riksdagen till D 4 Vissa särskilda utgifter inom högskolan anvisar ytterligare 3 000 000 kr. att användas för internationaliseringsarbete inom högskolan.

6. att riksdagen avvisar förslaget om avgiftsbeläggning av ansökan till högskolan.

7. att riksdagen som sin mening ger regering till känna vad i motionen anförts rörande organisationen av ett råd för grundutbildningsfrågor.

8. att riksdagen till ett nytt anslag betecknat Råd för grundutbildningsfrågor anvisar 5 800 000 kr. att avräknas mot anslaget D 4.

9. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts rörande medelsberäkningen för naturvetarlinjen.

10. att riksdagen avvisar förslaget om finansiering av naturvetarlinjen 1992/93 genom överförande av medel från LIF-anslaget.

11. att riksdagen beslutar att inrätta ytterligare 60 nybörjarplatser på miljö- och hälsoskyddslinjen (120 p).

12. att riksdagen hos regeringen begär en samlad översyn av utbildningsbehovet på högskoleniva för miljövårdens personal enligt de riktlinjer som anges i motionen.

13. att riksdagen till D 5 Utbildning för tekniska yrken anvisar ett i förhållande till regeringens förslag med 4 000 000 kr. utökat anslag.

14. att riksdagen avvisar förslaget om reducering av antalet nybörjarplatser på ekonomlinjen.

15. att riksdagen avvisar förslaget om finansiering av internationella ekonomlinjen genom överförande av medel från LIF-anslaget.

16. att riksdagen beslutar att till D 6 Utbildning för administrativa, ekonomiska och sociala yrken anvisa ett i förhållande till regeringens förslag med 3 780 000 kr. förhöjt anslag.

17. att riksdagen beslutar att utöka antalet nybörjarplatser på receptarielinjen med 40 budgetåret 1990/91.

18. att riksdagen beslutar att utöka antalet nybörjarplatser på apotekarlinjen med 40 budgetåret 1990/91.

19. att riksdagen beslutar förlänga rehabiliteringslinjen till 120 poäng.

20. att riksdagen hos regeringen begär en översyn av utbildningar inom vårdområdet i enlighet med vad som anges i motionen.

21. att riksdagen beslutar att till D 7 Utbildning för värdyrken anvisa ett i förhållande till regeringens förslag med 2 048 000 kr. förhöjt anslag.

22. att riksdagen beslutar att inrätta ytterligare 300 nybörjarplatser på förskollärlinjen.

23. att riksdagen till D 8 Utbildning för undervisningsyrken anvisar ett i förhållande till regeringens förslag med 8 400 000 kr. förhöjt anslag.

24. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts rörande de fristående kursernas roll i högskolans utbildningsutbud.

25. att riksdagen avvisar regeringens förslag om omfördelningar under budgetåren 1990/91–1992/93 från LIF-anslaget till andra anslag.

26. att riksdagen till D 10 Lokala och individuella linjer samt fristående kurser anvisar ett i förhållande till regeringens förslag med 22 925 000 kr. förhöjt anslag.

27. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts rörande fördelning av LIF-medel till högskolor på ett sådant sätt att ingen högskola får sänkt anslag.

28. att riksdagen till utrustning och lokaler för grundutbildningen anvisar 50 000 000 kr. utöver vad regeringen föreslagit.

Stockholm den 25 januari 1990

Mot. 1989/90
Ub758

Larz Johansson (c)

Marianne Andersson (c)

Marianne Jönsson (c)

Görel Thurdin (c)

Jan Hyttring (c)

Stina Gustavsson (c)

Pär Granstedt (c)